

MAHIDOL
UNIVERSITY
Wisdom against time

RILCA Newsletter

จดหมายข่าวสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย
Research Institute for Languages and Cultures of Asia

ปีที่ ๓๓ ฉบับที่ ๒ : เมษายน-มิถุนายน ๒๕๕๕

Vol. 33 No. 2 : April - June 2012

มหิดล สู่ความเป็น นานาชาติ :

พหุวัฒนธรรม
ความงดงามบนความแตกต่าง

**Mahidol University
International Week**

2012

การขับเคลื่อนงานวิจัยแบบชุดโครงการ
"ภาษาและวัฒนธรรม: ทลั้กประกัันของสังคัมสุขภาวะ"

มหิดลสู่ความเป็นนานาชาติ (Mahidol University International Week 2012)
พหุวัฒนธรรม ความงดงามบนความแตกต่าง

จัตุรศทมางชื้อคืออ:ไร...

เรียนรู้ ู้ หรือหนี : พพิทภัณฑ์ยามน้ำท่วม

มลาญ มาเลย์ มาเลเชีย

ทักทาย

ลองคิดกันดูเล่นๆว่า ครั้งสุดท้ายที่ท่านได้พาเพื่อนฝูงหรือคนในครอบครัวเข้าไปเที่ยวชมพิพิธภัณฑ์นั้นคือเมื่อไหร่? บางคนอาจเป็นเมื่อวาน เดือนก่อน หรือปีที่แล้ว แต่ผมเชื่อว่าส่วนใหญ่ยังคงจำได้เพียงแค่ว่า การเที่ยวพิพิธภัณฑ์เป็นความทรงจำในสมัยเด็กที่คุณครูปาไปทัศนศึกษาที่เพียงเท่านั้น...

หลังจากเกิดมหาอุทกภัยครั้งใหญ่ที่ผ่านมา มีพิพิธภัณฑ์หลายแห่งได้รับความเสียหาย บางแห่งก็เสียหายน้อยแตกต่างกันไปตามสถานที่ตั้ง แต่สิ่งที่สำคัญก็คือหลังจากเหตุการณ์ผ่านไปก็เกิดการรวมตัวเพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เกิดเป็นเครือข่ายพิพิธภัณฑ์ขึ้นมา ซึ่งในตอนนี้องค์เองทำให้ผมได้เห็นว่ายังมีพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นอีกมากมายที่เราๆ ท่านๆ ไม่เคยรู้จักหรือคิดว่าจะมีจัดแสดงอยู่ การรวมตัวครั้งนี้มีใช้เพียงเพื่อช่วยเหลือฟื้นฟูสถานที่หรือวัตถุจัดแสดงภายนอกเพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังเป็นการให้กำลังใจซึ่งกันและกัน เพื่อลุกขึ้นยืนอีกครั้ง

แต่เหนือสิ่งอื่นใดการจะทำให้พิพิธภัณฑ์นั้นอยู่อย่างยั่งยืน คงไม่ใช่การสร้างสถานที่ให้แข็งแรงหรือสูงชันเพื่อหนีน้ำเท่านั้น แต่พิพิธภัณฑ์จะยั่งยืนอยู่ได้ก็เพราะพวกเราทุกๆ คน ถ้าไม่มีผู้เข้าชมพิพิธภัณฑ์ก็จะไร้ซึ่งความหมายใดๆ

ดังนั้น ครั้งหน้าที่จะไปเที่ยวที่ไหน ก็อย่าลืมใส่ชื่อพิพิธภัณฑ์ไว้ในแผนการเดินทางด้วยนะครับ

การขับเคลื่อนงานวิจัยแบบชุด “ภาษาและวัฒนธรรม”

ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับสังคมปัจจุบัน ที่วิถีแห่งยุคโลกาภิวัตน์เต็มไปด้วยการไหลเวียนของข่าวสารและการรับรู้ข้อมูลที่ไร้เขตจำกัด และบ่อยครั้งขาดการคัดกรองก่อเกิดเป็นการครอบงำความคิดผู้คน อีกทั้งยังเบียดขับ บดบัง และคุกคามผู้คนกลุ่มต่างๆ ไร้ซึ่งพลังในการต่อรองต่อต้าน ขาดเสรีภาพทางความคิด และวิถีปฏิบัติ เสพติดค่านิยมและบรรทัดฐานชนิดใหม่ของสังคมทุกสถานะ ที่เต็มไปด้วยการต่อสู้แข่งขันต่างคนต่างอยู่ ไม่เอื้อเพื่อดูแลกัน แสวงหาโอกาสที่คิดว่าดีกว่าโยกย้ายออกจากถิ่นฐาน มองไม่เห็นคุณค่าทางวัฒนธรรม ละทิ้งครอบครัว ชุมชน สังคม และวิถีชีวิตอันเป็นอัตลักษณ์ของตน คนจำนวนมากเกิดความเจ็บป่วยด้วยโรคภัยทั้งทางกายและจิตใจ ใช้ชีวิตอย่างไม่มีความสุข

จากประสบการณ์กว่า 35 ปี ของสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล ที่มีพันธกิจหลักในด้านการศึกษาและวิจัย

เพื่อส่งเสริม อารังรักษา และฟื้นฟู “ภาษาและวัฒนธรรม” ทั้งในประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน พบว่าคุณค่าของภาษาและวัฒนธรรมเป็นพลังในเชิงบวกของมนุษย์ มิได้มีไว้เพียงเพื่อประโยชน์ในการสื่อสารเท่านั้น แต่ยังสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการสร้างเสริมให้คนเล็กคนน้อยในสังคมเกิดความภาคภูมิใจ ตระหนักถึงคุณค่าของทุนทางวัฒนธรรมและรู้จักนำมาประยุกต์ใช้ อันส่งผลให้เกิดการพึ่งพาตนเอง รู้ลึกถึงความมีตัวตน มีสิทธิ์มีเสียง รู้เท่าทันปรากฏการณ์และการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ตนเอง ชุมชน และสังคม กำลังเผชิญอยู่

ทั้งนี้ เพื่อเป็นการใช้ศักยภาพอันประกอบด้วยความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ของนักวิชาการสถาบันฯ ในการร่วมหาแนวทางการแก้ไขปัญหาค้นเกิดจากสภาพการณ์ทางสังคมดังที่กล่าวในตอนต้น สถาบันฯ โดยการรวมตัวกันของอาจารย์ นักวิจัย และนักศึกษา กว่า 30 คน จึงได้ร่วมกันดำเนินโครงการภาษาและวัฒนธรรม:

โครงการ

: หลักประกันของสังคมสุขภาพะ”

หลักประกันของสังคมสุขภาพะ ในลักษณะชุดโครงการ เพื่อให้เกิดพลังในการขับเคลื่อนงาน โดยได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.) ชุดโครงการนี้แบ่งออกเป็น 3 กลุ่มงาน ได้แก่

- 1) กลุ่มงานพลังภาษาและวัฒนธรรมเพื่อขับเคลื่อนประเทศไทยสู่สังคมอยู่สบาย
- 2) กลุ่มงานภูมิปัญญาท้องถิ่นสร้างเสริมความมั่นคงทางอาหาร
- 3) กลุ่มงานการเตรียมสังคมไทยสู่การเป็นประชาคมอาเซียนด้วยมิติทางวัฒนธรรม ซึ่งประกอบด้วยโครงการย่อยจำนวน 9 โครงการ ดังนี้ 1) โครงการพลังภาษาและวัฒนธรรมเพื่อขับเคลื่อนประเทศไทยสู่สังคมอยู่สบาย 2) โครงการภาษาและวัฒนธรรมในการส่งเสริมการถ่ายทอดภูมิปัญญาอย่างยั่งยืนผ่านชุมชนออนไลน์ : กรณีศึกษากลุ่มจีนฮากกา 3) โครงการการฟื้นฟูของกินพื้นบ้านเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหาร

และสืบสานวัฒนธรรมในกลุ่มชาติพันธุ์ 4) โครงการความมั่นคงทางอาหารของประชากรเขตเมือง 5) โครงการจัดการความหลากหลายทางวัฒนธรรมของกลุ่มคนพลัดถิ่นชาวจีน อินเดีย และพม่าในอาเซียน: กรณีศึกษาประเทศไทยและมาเลเซีย 6) การจัดการความหลากหลายด้านภาษาและวัฒนธรรมของประชากรกลุ่มชาติพันธุ์ในประเทศไทยและมาเลเซีย

ผู้สนใจข้อมูลเพิ่มเติม สามารถติดต่อได้ที่ศูนย์ประสานงานโครงการภาษาและวัฒนธรรม: หลักประกันของสังคมสุขภาพะ ห้อง 508 ชั้น 5 อาคารภาษาและวัฒนธรรมสยามบรมราชกุมารี สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล โทร. 0 2800 2308-14 ต่อ 3507

ขอแสดงความยินดีแก่ ดร.ธารารัตน์ เจริญสนธิชัย ที่ได้รับรางวัลประเภทการเขียนงานชาติพันธุ์ยอดเยี่ยมและสร้างสรรค์ จาก The Society for Humanistic Anthropology ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งของ The American Anthropological Association สถาบันอันทรงเกียรติทางมานุษยวิทยา ที่ก่อตั้งขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ. 1902

มหิดลสู่ความเป็นนานาชาติ :

[Mahidol University International Week 2012]

พหุวัฒนธรรม ความงดงามบนความแตกต่าง

มหาวิทยาลัยมหิดลได้จัดงาน Mahidol University International Week 2012 โดยมีกิจกรรมตั้งแต่วันที่ 18-22 มิถุนายน 2555 เพื่อให้ชาวต่างประเทศ บุคลากร และนักศึกษา พบปะสังสรรค์ และส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ศิลปวัฒนธรรมนานาชาติ ได้แก่ การเสวนาบุคลากรชาวต่างประเทศ Cross-cultural Workshop สำหรับนักศึกษาต่างชาติ กิจกรรมเสวนานักศึกษาแลกเปลี่ยนและนิทรรศการทุนและงาน Mahidol University International Night 2012 ในช่วงค่ำของวันที่ 22 มิถุนายน 2555 ณ อาคารเอกประสงค์ ศาลายา โดยสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชียได้รับแต่งตั้งจากมหาวิทยาลัยเป็นคณะอนุกรรมการฝ่ายการแสดง กิจกรรม กลุ่มสัมพันธ์ โดยมีอาจารย์สุนิดา ศิวปฐมชัย เป็นประธานอนุกรรมการ ในงานนี้มีกิจกรรมที่สร้างความบันเทิงมากมาย และหนึ่งในกิจกรรมที่เป็นสีสันของงาน คือ แฟชั่นโชว์กลุ่มชาติพันธุ์ของสถาบันฯ ในชุด **“สีสันแห่งภูผาและผืนป่าในอาเซียน”**

การแสดงแฟชั่นโชว์นี้ได้นำเสนอเครื่องแต่งกายของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ ที่อยู่ในประเทศไทยที่สะท้อนความงดงามบนความหลากหลายทางวัฒนธรรม แสดงถึงอัตลักษณ์ด้านศิลปะของกลุ่มชาติพันธุ์บนแผ่นดินอาเซียนได้แก่

1. **กลุ่มชาติพันธุ์อุไทย** หรือ “ผู้ไท” ถิ่นฐานเดิมอยู่แคว้นสิบสองจุไทย ซึ่งเป็นรอยต่อระหว่างประเทศจีน เวียดนามและลาว ชาวภูไทอาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

หลายจังหวัด เช่น สกลนคร กาฬสินธุ์ มุกดาหาร เป็นต้น เอกลักษณ์การแต่งกายที่สำคัญ คือ ผ้าแพรวา ซึ่งความพิเศษอยู่ที่เทคนิคการ **“จก”** เส้นด้ายที่ทำจากไหม มีลวดลายที่ไม่ซ้ำกัน นอกจากนี้ชาวภูไทยยังสวมเสื้อแขนยาวที่ประดับด้วยเม็ดเงินหรือกระดุมหลากสีและนุ่งซิ่นมัดหมี่ที่มีความโดดเด่นด้วย

2. **กลุ่มชาติพันธุ์อุย** เดิมอยู่บริเวณตอนเหนือของเมืองกำแพงมประเทศกัมพูชา ในประเทศไทยอาศัยอยู่บริเวณจังหวัดอีสานใต้ เช่น สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี เป็นต้น เอกลักษณ์การแต่งกายของชาวอุย คือ ผ้าลายลูกแก้วที่ใช้เทคนิคการทอแบบ **“ยก”** ทำ

จากเส้นไหมล้วน ซึ่งนิยมใช้เป็นสไบหรือตัดเย็บเป็นเสื้อ

3. **กลุ่มชาติพันธุ์ม้ง** มีถิ่นฐานเดิมบริเวณแม่น้ำเหลือง ในมณฑลยูนนาน ประเทศจีน อพยพมาจากประเทศลาวและพม่า เวียดนาม และไทยในจังหวัดต่างๆ เช่น เชียงใหม่ เชียงราย น่าน พะเยา เพชรบูรณ์ เป็นต้น เอกลักษณ์ของการแต่งกายของชาวม้ง คือ ผ้าปักที่มีสีสันฉูดฉาดและลวดลายที่บอกเล่าถึงเรื่องราวต่างๆ ในสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย นิยมปักด้วยเส้นฝ้ายหรือไหมที่มีสีติดกัน รวมถึงผ้าถุงที่มีลักษณะเป็นกระโปรงพลีท ทำจากผ้ามัดย้อมและทำให้เกิดลวดลายด้วยเทียนไข

4. **กลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยง** มีถิ่นฐานเดิมอยู่บริเวณที่เบตตะวันตก ได้อพยพมาอยู่ตามแม่น้ำโขงและแม่น้ำสาละวิน ในประเทศไทยอาศัยอยู่หลายภูมิภาค เช่น เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน ตาก ราชบุรี สุพรรณบุรี ประจวบคีรีขันธ์ เป็นต้น เอกลักษณ์การแต่งกายที่สำคัญ คือ เสื้อและผ้าถุง เสื้อของชาวกะเหรี่ยงใช้เทคนิคการปักวัสดุต่างๆ เช่น ลูกเดือย

เปลือกทอย หรือโลหะลงบนผ้าฝ้ายย้อมสีธรรมชาติ ซึ่งทอด้วย “กี่เอว” โดยมีกรรมวิธีมัดย้อมด้วยเส้นเอ็นเรียกว่า “มัดก่าน”

5. กลุ่มชาติพันธุ์ดาระอาง มีถิ่นฐานเดิมอยู่บริเวณตอนเหนือของประเทศพม่า ในประเทศไทยอาศัยอยู่บริเวณจังหวัดเชียงใหม่ เอกลักษณะการแต่งกายที่สำคัญ คือ เสื้อที่มีการประดับเหรียญเงิน ลูกปัด และเส้นด้ายสีต่างๆ ส่วนผ้าถุงมีสีแดงสอดทำจากผ้าฝ้ายและมีลักษณะคล้ายกับผ้าถุงของชาวกระเหรี่ยง

6. กลุ่มชาติพันธุ์ลีซอ มีถิ่นฐานเดิมอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของมณฑลยูนนาน ประเทศจีน อพยพเข้าสู่ประเทศพม่าและประเทศไทยตอนเหนือ เช่น เชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน เป็นต้น เอกลักษณะการแต่งกายที่สำคัญ คือ เสื้อผ้าที่มีสีสันทากหลาย ซึ่งเกิดจากการนำแถบผ้าสีต่างๆ มาเย็บติดกันเป็นชุดยาว เพื่อป้องกันความหนาวเย็น

7. กลุ่มชาติพันธุ์เย้า มีถิ่นฐานเดิมอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือบริเวณมณฑลยูนนาน ประเทศจีน อพยพลงมายังประเทศเวียดนาม ลาว และไทยในจังหวัดต่างๆ เช่น เชียงราย พะเยา น่าน เป็นต้น เอกลักษณะการแต่งกายที่สำคัญ คือ ผ้าปักซึ่งมีลวดลายที่ปักบอถึงตำนานความเป็นมาของกลุ่ม ชาวเย้าจะใช้เส้นด้ายสีต่างๆ ปักบนผ้าฝ้ายสีดำเป็นลวดลายต่างๆ ทั้งคน สัตว์ ดอกไม้ หรือสัญลักษณ์บางอย่าง และสวมเสื้อคลุมตัวยาวที่มีฟู่สีแดงประดับด้วย

8. กลุ่มชาติพันธุ์ลีลื้อ มีถิ่นฐานเดิมและอาศัยอยู่บริเวณเขตสิบสองปันนาตอนใต้ของประเทศจีน และยังพบอยู่ในประเทศพม่า ลาว และไทยตอนเหนือ เช่น น่าน เชียงราย ลำพูน พะเยา เป็นต้น เอกลักษณะการแต่งกายที่สำคัญ คือ ผ้าลายน้ำไหล ซึ่งเทคนิคการทอแบบ “ล้าว” หรือ “เกาะ” เป็นผ้าชิ้นที่มีสีสันทากหลายสีและสวมเสื้อแขนยาวเย็บมือเรียกว่า “เสื้อปัก” ด้วย

การแสดงแฟชั่นโชว์ของกลุ่มชาติพันธุ์นี้ นอกจากสร้างความบันเทิงให้ผู้เข้าร่วมงานแล้ว ยังเป็นการเปิดโลกทัศน์ให้เกิด

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ความหลากหลายทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ และวิถีวัฒนธรรมของผู้คนในภูมิภาคต่างๆ การเรียนรู้ รับรู้ จะเป็นจุดเริ่มต้นสำคัญของการเข้าใจกันและกัน ซึ่งที่สุดแล้วก็จะนำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข

ความสำเร็จของงาน Mahidol University International Week 2012 ก็เป็นอีกความภาคภูมิใจที่ชาวสถาบันฯ ได้มีส่วนร่วมกับก้าวที่สำคัญที่จะนำมหาวิทยาลัยมหิดลสู่ความเป็นนานาชาติอย่างสมบูรณ์และยั่งยืนต่อไป

จัตุรัสหมางซือ คืออะไร...

เดิมที่เราไม่รู้ว่ “จัตุรัสหมางซือ” คืออะไร เราได้มารู้จักจัตุรัสหมางซือเป็นครั้งแรก เมื่อเราเดินทางมาถึงเมืองหมางซือ (Mangshi) ซึ่งเป็นอำเภอหนึ่งในเขตปกครองตนเองไต้คัง (Dehong) มณฑลยูนนาน ประเทศจีน เหตุที่เราเดินทางมาเมืองหมางซือนี้ ก็เพื่อเก็บข้อมูลในโครงการวิจัย “การศึกษาเบื้องต้นภาษาศาสตร์ชาติพันธุ์ปะหล่องในเชียงตุงประเทศพม่าและในยูนนานประเทศจีน” เมื่อมาถึงเมืองหมางซือ ผู้ประสานงานชาวจีนได้พาเรา มาพักที่ โรงแรม Zhongyu ซึ่งตั้งอยู่ริมถนน ตรงกันข้ามกับลานซีเมนต์ใหญ่ๆ ตอนแรกเราก็ไม่รู้ว่าเป็นลานอะไร เนื่องจากว่าเรามาถึงโรงแรมตอนเย็นใกล้จะค่ำ พอเข้าพักเรียบร้อยแล้ว มองผ่านหน้าต่างของห้องพักไปยังฝั่งตรงกันข้าม ก็เห็นลานกว้างใหญ่มาก มีผู้คนมาชุมนุมกันเยอะแยะ เป็นที่ตื่นตาตื่นใจของเรามาก ก็เลยถามล่าม ล่ามก็บอกเราว่า เค้าเรียกลานนั้นว่า “จัตุรัสหมางซือ” นี่เป็นครั้งแรกที่เราได้รู้จักจัตุรัสหมางซือ...

วันต่อมา เมื่อมีเวลาว่างในตอนเย็นเราก็ได้ไปสัมผัสจัตุรัสหมางซือเป็นครั้งแรก.. เพียงแค่ข้ามถนนไปอีกฝั่งหนึ่งของโรงแรมที่พัก เราก็จะได้พบกับกิจกรรมหลากหลายรูปแบบที่จัตุรัสหมางซือแห่งนี้...สิ่งแรกที่โดดเด่นนอกจากอาคารหลังใหญ่แล้ว ก็จะมีป้ายหินสลักชื่อเป็นภาษาจีน แปลได้ความว่า “จัตุรัสหมางซือ” เมื่อเดินไปตามลานที่กว้างใหญ่มาก คิดว่าคงจะกว้างประมาณสนามฟุตบอลขนาดมาตรฐานสัก 1 สนาม... ซึ่งภายในลานแห่งนี้ก็เป็นลานปูนซีเมนต์ ตรงกลางลานมีลานน้ำพุขนาดใหญ่แต่ก็ไม่ได้เปิดน้ำพุ

ป้ายหิน “จัตุรัสหมางซือ”

ลานจัตุรัสหมางซือ

ลานน้ำพุ

ทุกวัน น้ำพุจะเปิดโชว์ในวันที่มีการแสดงสำคัญ ที่จัตุรัสแห่งนี้... เราเดินและเวียนตามกลุ่มกิจกรรมต่างๆ อย่างเพลิดเพลิน นอกจากนี้แล้ว จัตุรัสหมางซือยังเป็นลานวัฒนธรรมอีกด้วยไม่ว่าหมางซือ หรืออำเภออื่นๆ แถบนี้จะมีกิจกรรมอะไรเกี่ยวกับชนเผ่า ก็จะมาจัดกิจกรรมกันที่ลานจัตุรัสหมางซือแห่งนี้... เช่น การจัดงานเทศกาลสงกรานต์ของชาวไต

กิจกรรมที่ปฏิบัติกันเป็นประจำทุกวันตอนเย็นๆ ที่เราได้พบเจอ นั่นคือการรวมตัวกันมาออกกำลังกายที่ลานแห่งนี้ ซึ่งผู้ที่มาร่วมออกกำลังกายหรือร่วมทำกิจกรรมก็มีทั้งเด็กๆ คนหนุ่มสาว รวมไปถึงผู้สูงอายุอีกด้วย ตัวอย่างกิจกรรมที่เราได้เจอ เช่น การสอนเต้นลีลาศ การเต้นแอโรบิค การออกกำลังกายแบบชนเผ่า การสอนผู้สูงอายุขีดสิงโต การสอนเด็กๆ เล่นอินไลน์สเก็ต (Inline skate) หรือ โรลเลอร์เบลด์ (Roller blade) เป็นต้น

ส่วนคืนวันศุกร์และวันเสาร์ ตรงบริเวณลานด้านขวาของจัตุรัส จะมีภาพยนตร์กลางแปลงมาฉายให้ดูกัน นอกจากกิจกรรมที่ทำเป็นกิจวัตรในข้างต้นแล้วนั้น บางครั้งจัตุรัสหมางซือก็จะมีกิจกรรมพิเศษเพิ่มเข้ามาด้วยอย่างที่เราได้เจอครั้งหนึ่งนั่นคือ ในคืนวันศุกร์เราได้พบกับการแสดงบนเวทีของเด็กๆ ในเมืองหมางซือ ซึ่งลานหมางซือนี้คล้ายจะเป็นเวทีให้เด็กๆ ได้มาฝึกซ้อมการแสดงก่อนที่จะไปร่วมแสดงหรือเป็นตัวแทนของอำเภอหรือมณฑล เพื่อไปแสดงที่เมืองอื่นๆ ของประเทศจีนต่อไป

มลายู มาเลย์ มาเลเซีย

มลายู

ที่จังหวัดปัตตานีมีภาษามลายูเรียก *ภาษามลายูปัตตานี* จัดเป็นภาษามลายูถิ่น ที่จังหวัดยะลา เล่ากันว่ามีความมุสลิมจากกรุงเทพฯ มาตั้งถิ่นฐานเกิดมีหมู่บ้านชื่อ *มลายูบางกอก* ที่ป็นิ่งประเทศมาเลเซีย มีการตั้งชื่อถนนว่า *ถนนมลายู*

มลายูเป็นชื่อเรียกภาษา และเป็นชื่อเรียกกลุ่มชาติพันธุ์ นอกจากนี้ก็เป็นชื่อที่เกี่ยวข้องกับศาสนาอิสลามด้วย (เช่นในคำว่า *มลายูบางกอก*) คำว่ามลายูในภาษามลายูปัตตานีอาจแผลงเป็น *น่ายู* การเข้านับถือศาสนาอิสลาม เรียกว่า *“เข้ามลายู”* หรือ *มาไซนาฮู*

มลายู (Melayu) เป็นชื่อของอาณาจักรในศตวรรษที่ 12 ตั้งอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำ Batanghari ของเกาะสุมาตรา ทางตอนเหนือของเมือง Palembang (ตั้งอยู่ที่ฝั่งแม่น้ำ Musi) ที่ตั้งของอาณาจักรมลายูปัจจุบันคือเมือง Jambi ในเวลานั้นผู้คนยังนับถือศาสนาฮินดูและพุทธ ภาษามลายูเป็นภาษาที่พูดกันอยู่ที่อาณาจักรนี้

ต่อมาภาษามลายูได้แพร่หลายไปยังที่ต่างๆ รวมไปถึงที่มะละกาซึ่งอยู่คนละฝั่งกับสุมาตราด้วย จนถึงศตวรรษ

“วิสาสะอาเซียน: ASEAN Dialogue
- “วิสาสะ” หมายถึง “ความคุ้นเคย, ความสนิทสนม, การถือว่าเป็นกันเอง” (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542)
- “อาเซียน” ประกอบด้วยสมาชิก 10 ประเทศ ได้แก่ ไทย มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ อินโดนีเซีย สิงคโปร์ บรูไน ลาว กัมพูชา เวียดนาม และพม่า
...คือสั้น “วิสาสะอาเซียน” เป็นพื้นที่นำเสนองานวิจัยและเกร็ดความรู้ด้านภาษาและวัฒนธรรมของประเทศต่างๆ ในภูมิภาคอาเซียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และความสัมพันธ์ เป็นกรณีเตรียมความพร้อมสู่ความเป็น “ประชาคมอาเซียน” ในปี พ.ศ. 2558

ที่ 15 ภาษามลายูได้กลายเป็นภาษาสำคัญของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทั้งนี้เพราะว่ามะละกาได้กลายเป็นเมืองท่าที่สำคัญ บริเวณนี้มีช่องแคบมะละกาเป็นช่องทางเชื่อมต่อดินแดนระหว่างมหาสมุทรอินเดียกับทะเลจีนใต้ จากมะละกาพ่อค้าสามารถติดต่อกับหมู่เกาะโมลุกกะ (Moluccas) อันเป็นแหล่งเครื่องเทศที่สำคัญ และยังเชื่อมต่อกับบาหลี (Bali) ได้สะดวก จึงมีพ่อค้าจากทั่วสารทิศมาค้าขายที่เมืองมะละกา ทำให้ภาษามลายูกลายเป็นภาษากลางในการติดต่อสื่อสาร (lingua franca) นอกจากนี้ยังทำให้ภาษามลายูไปเชื่อมโยงกับ

1.

2.

หลังจากที่เราเดินเที่ยวชมกัน ไปจนถึงลานด้านหน้าเวทีของจัดรีสหมางชื่อแล้วก็พบว่าลานด้านซ้ายของจัดรีสแห่งนี้ยังเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจสำหรับครอบครัวที่มีเด็กเล็กๆ นั่นคือ ตรงลานด้านซ้ายจะมีเครื่องเล่นสำหรับเด็กเล็ก เช่น ม้าหมุน เป็นต้น

สรุปแล้ว จัดรีสหมางชื่อ เป็นลานกิจกรรมและสวนสนุก ที่เหมาะกับคนทุกเพศทุกวัยที่ต้องการมาพักผ่อนหย่อนใจ ออกกำลังกาย หรือทำกิจกรรมอื่นๆ ที่ลานแห่งนี้ ไม่เว้นแม้แต่คณะผู้วิจัยอย่างเราที่เข้าร่วมกิจกรรมที่ลานแห่งนี้เกือบทุกวันที่ได้มาพักที่เมืองหมางชื่อนี้... ถึงตอนนี้ คุณคงได้คำตอบแล้วว่า “จัดรีสหมางชื่อคืออะไร?”

3.

- 1. การสอนผู้สูงวัยเชิดสิงโต
- 2. การสอนเด็กๆ เล่น Roller blade
- 3. การแสดงของเด็กๆ คินวันศุกร์

ภาพที่ 1: บ้านมลายูบางกอก ตำบลสะเตง อำเภอมือเมือง จังหวัดยะลา ที่มา: น.ส.ชิลมี มาขอ

ภาพที่ 4: ภาษารูมี หรือ ภาษามลายูที่เขียนด้วยอักษรโรมัน สนามบินป็นิ่ง ประเทศมาเลเซีย

ภาพที่ 2: ถนนมลายู ที่ป็นิ่ง ประเทศมาเลเซีย

ภาพที่ 3: ภาษามลายูที่เขียนด้วยอักษรยาวี มีภาษาไทยกำกับ
ที่มา : ศูนย์ศึกษาและฟื้นฟูภาษาและวัฒนธรรมในภาวะวิกฤต สถาบันวิจัยภาษาฯ และมหาวิทยาลัยมหิดล

เรียนรู้ ลู หรือหนี

ศาสนาอิสลามด้วย เพราะเจ้าผู้ปกครองมะละกานับถือศาสนาอิสลาม และผู้พูดภาษานี้นับถือศาสนาอิสลาม จากศตวรรษที่ 15 และหลังจากนี้ไปแม้จะมีชาวตะวันตกเข้ามาค้าขายที่มะละกาและในบริเวณใกล้เคียง ชาวตะวันตกเหล่านี้มี โปรตุเกส สเปน ดัตช์ อังกฤษ มีการใช้ภาษาตะวันตก แต่ภาษามลายูยังคงบทบาทสำคัญทางการค้า (มีตัวอย่างว่า ในสมัยรัชกาลที่ 3 จีนก็ักจากกรุงเทพฯ ไปค้าขายที่เกาะบาหลี ต้องใช้ชาวบาหลีเป็นล่าม แปลภาษาบาหลีเป็นมลายู แล้วแปลภาษามลายูเป็นภาษาไทย)

ภาษามลายูเป็นภาษาที่มีตัวเขียน ตัวหนังสือที่ใช้เขียนภาษามลายูมีหลายแบบ สองแบบสุดท้ายที่รู้จักกันคือ ยาวี (Jawi) และ อักษรโรมัน (Roman)

ตัวอักษรยาวี (Jawi) ดัดแปลงมาจากตัวอักษรอาหรับเป็นตัวอักษร ไม่ใช่ชื่อภาษา แต่ชาวไทยเข้าใจผิดเรียกภาษามลายูว่า ภาษายาวี ภาษามลายูที่เขียนด้วยอักษรยาวีอาจจะเรียกว่า ภาษา **มลายูเขียนด้วยอักษร** ผู้ศึกษาต้องใช้เวลามากในการศึกษาระบบการเขียนและอ่าน จึงจะสามารถเขียนและอ่านอักษรยาวีได้ ภาษามลายูที่เขียนด้วยอักษรยาวีที่ใช้อยู่ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้จะเป็นมลายูแบบดั้งเดิม (classical Malay) มีระบบเขียนแตกต่างจากภาษามลายูอักษรยาวีของประเทศมาเลเซีย

ส่วนภาษามลายูที่เขียนด้วยอักษรโรมันเรียกว่า **ภาษารูมี (Rumi)** มีใช้อยู่หลายประเทศ เช่น มาเลเซีย สิงคโปร์ และบรูไน

นอกจากสองแบบดังกล่าวแล้ว ยังมีการใช้ตัวอักษรไทยเขียนเสียงพูด **ภาษามลายูปัตตานี** ตามการออกเสียงจริง จัดเป็น **ภาษามลายูที่เขียนด้วยอักษรไทย** ระบบการเขียนนี้เป็นความคิดริเริ่มและความร่วมมือระหว่างนักภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล กับนักภาษาศาสตร์ นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญภาษามลายูและปราชญ์ในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ขณะนี้ได้เกิดระบบเขียนภาษามลายูปัตตานีด้วยตัวอักษรไทย เกิดเป็น **ภาษามลายูเขียนด้วยอักษรไทย** มีการนำไปเขียนนิทาน ตำนานพื้นบ้าน เพลงพื้นบ้าน และวรรณกรรมมุขปาฐะมลายูถิ่นประเภทต่างๆ เป็นต้น

ภาพที่ 5: ภาษามลายูปัตตานีที่เขียนด้วยอักษรไทย
ที่มา : ศูนย์ศึกษาและฟื้นฟูภาษา-วัฒนธรรมในภาวะวิกฤต สถาบันวิจัยภาษาฯ มหาวิทยาลัยมหิดล

มาเลย์ มาเลเซีย

ชาวตะวันตกเรียกมลายูเป็นภาษาตะวันตกว่า Malay, Malaya, Malayan และต่อมามีคำว่า Malaysia เพิ่มอีกคำหนึ่ง คำเหล่านี้ล้วนมีรากเหง้ามาจากคำว่า มลายู

หนังสืออ้างอิง

Vlekke, Bernard H.M. 1960. *Nusantara. A History of Indonesia*. Chicago: Quadrangle Books.

ผลกระทบจากอุทกภัย ในปี พ.ศ. 2554 ที่ผ่านมาสร้างความเสียหายเกิดขึ้นอย่างถื่นหนา รวมถึงพิพิธภัณฑที่ท้องถิ่นหลายต่อหลายแห่งที่ตั้งอยู่ในเส้นทางกรไหลบ่าของน้ำ ความเสียหายไม่เพียงเกิดขึ้นต่อทรัพย์สินที่มีคุณค่าอันนับไม่ได้เท่านั้น แต่ยังกระทบขวัญกำลังใจของชาวพิพิธภัณฑที่อีกไม่น้อย ภายหลังจากน้ำลด กระทรวงวัฒนธรรม ได้ร่วมกับ สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล และเครือข่ายพิพิธภัณฑที่ท้องถิ่นภาคกลาง จัดงาน **“น้ำเออน้ำใจ สายใยพิพิธภัณฑที่”** ขึ้น เพื่อฟื้นฟูขวัญกำลังใจให้กับกลุ่มเครือข่ายพิพิธภัณฑที่ท้องถิ่นภาคกลาง โดยมีนางสุกมล คุณปลื้ม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม เป็นประธานในพิธีเปิด อีกทั้งการแสดงศิลปะพื้นบ้านภาคกลางอันตระการตาถูกนำเสนอเสร็จสิ้นไปในครั้งเช้าของวันที่ 1 เมษายน 2555

จากนั้นในช่วงบ่ายได้มีการเปิดวงเสวนา ณ อาคารเรือนไทย (ระเบียบ คุณะเกษม) ในประเด็น **“เรียนรู้ ลู หรือหนี : พิพิธภัณฑที่ยามน้ำท่วม”** โดยมีคุณประวีณมัย บ่ายคล้อย ผู้ประกาศข่าวสาวจากสถานีโทรทัศน์ทีวีไทย (Thai PBS) ให้เกียรติเป็นพิธีกรชวนคุย ร่วมด้วยตัวแทนจากเครือข่ายพิพิธภัณฑที่

ประเด็นสำคัญของการพูดคุย เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเรื่องผลกระทบความเสียหายที่พิพิธภัณฑที่ประสบตลอดจนการจัดการกับสถานการณ์น้ำท่วมของตัวแทนพิพิธภัณฑที่แต่ละแห่ง

บ้านพิพิธภัณฑที่ โดยคุณเอนก นาวิกมูล แม้เป็นผู้ที่ผ่านประสบการณ์ในปี 2544 มาแล้ว แต่ก็ยังไม่สามารถจะรับมือต่อความรุนแรงของน้ำในปีนี้ได้ วัตถุประสงค์ของสำคัญในพิพิธภัณฑที่แม้ว่าจะได้เตรียมขนย้ายไปก่อนล่วงหน้า แต่ก็ยังไม่พ้นจากความเสียหาย อีกทั้งน้ำยังนำเสียดังรุนแรง ข้าวของบ้านพิพิธภัณฑที่จึงแช่น้ำอยู่นานร่วมเดือนกว่า หลังจากทีน้ำลดแล้วได้รับการช่วยเหลือจากเครือข่ายและอาสาสมัครจากหลายทาง มีการบริจาควัสดุอุปกรณ์ คุณเอนกเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า พิพิธภัณฑที่เอกชนหรือพิพิธภัณฑที่พื้นบ้านนั้นเกิดขึ้นจากความทุ่มเทและอาศัยใจทำงานเพื่อส่วนรวม จึงอยากให้ภาครัฐให้ความสนใจและให้การสนับสนุนเพื่อให้เกิดความยั่งยืนมากกว่าที่เป็นอยู่

: พีพริภักดิ์ศึกษาน้ำท่วม

พิพริภักดิ์หุ่นขี้ผึ้งไทย โดยคุณ **วิษณุ เอมประณีตร** ด้วยความคุ้นเคยกับน้ำมาตั้งแต่เด็ก จึงไม่มีความกังวลมากนัก และพิพริภักดิ์ที่มีการเตรียมการมาก่อนก่อสร้างอาคารพิพริภักดิ์มาตั้งแต่ 23 ปีก่อน ด้วยการตรวจสอบข้อมูลที่ตั้ง เช่น ความสูงของพื้นที่ การทรุดตัวของแผ่นดิน ซึ่งเป็นข้อมูลจากกรมแผนที่ทหาร จึงนับว่าเป็นแผนป้องกันแบบล่วงหน้าอย่างรัดกุมในเบื้องต้น อย่างนั้นก็ตามพิพริภักดิ์ยังคงได้รับผลกระทบทางอ้อมแม้ว่าจะท่วมไม่ถึงตัวอาคารพิพริภักดิ์ หากแต่เส้นทางการสัญจรไปมาโดยรอบนั้นถูกน้ำท่วมทั้งสิ้น อย่างไรก็ตามพิพริภักดิ์หุ่นขี้ผึ้งไทย ยังคงเปิดทำการเป็นปกติในระหว่างสถานการณ์น้ำท่วม เนื่องจากได้ใช้เป็นที่พักพิงของเจ้าหน้าที่และคนงานบางส่วนที่บ้านถูกน้ำท่วม แต่ได้งดเว้นการเก็บค่าเข้าชม นอกจากนี้ด้วยความร่วมมือของชุมชน ระดมสรรพกำลังทำคันล้อมป้องกันน้ำโดยรอบ จึงช่วยให้พิพริภักดิ์นั้นอยู่รอดปลอดภัย คุณวิษณุเพิ่มเติมความเห็นว่าคุณเพียงแต่ภาครัฐทำหน้าที่ตามที่ระบุไว้ใน พ.ร.บ. ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมและการศึกษา ด้านการสนับสนุนส่งเสริมพิพริภักดิ์ที่บ้านท้องถิ่นให้เป็นแหล่งเรียนรู้ของประชาชนอย่างจริงจังจึงเท่านั้นคงเพียงพอ

พิพริภักดิ์เรือไทยอยุธยา ซึ่งมีคุณกนก ขาวมาลา ตัวแทนของพิพริภักดิ์ที่มีความเสี่ยงสูง เนื่องจากพื้นที่ตั้งอยู่ในเมืองอยุธยาซึ่งเป็นเส้นทางรับน้ำจากเหนือเป็นประจำทุกปีอยู่แล้ว ขาดความชัดเจนเรื่องข้อมูลระดับน้ำ แต่ก็คาดเดาน้ำจะมากกว่าทุกปี จึงมีการระดมกำลัง

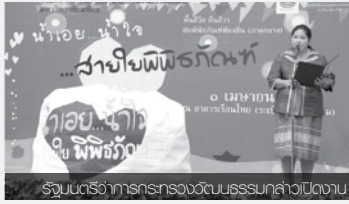
เก็บของสำคัญก่อนซึ่งทำได้เพียงบางส่วนเท่านั้น ยังมีเรือที่ได้รับความเสียหายอีกหลายลำ หลังน้ำลดได้รับการช่วยเหลือจากหลายแห่ง ทำให้เห็นถึงน้ำใจคนไทยที่เป็นความแตกต่างจากประเทศอื่นๆ คุณกนกแสดงความกังวลทั้งท้ายถึงปีต่อไปว่า...จะอย่างไร? เพราะในหลายพื้นที่ไม่อาจจะป้องกันน้ำได้ จากการที่กลุ่มอุตสาหกรรมในอยุธยาสร้างกำแพงสูง มีข้อเสนอให้คุณถอดลอกคูคลองไม่ให้ตื้นเขิน และต้องมีการเตรียมตัวที่จะอยู่กับธรรมชาติให้มากขึ้น ส่วนพิพริภักดิ์ที่มีแผนว่าจะขยายการจัดแสดงเรือขึ้นไปชั้นสองของตัวบ้านให้มากขึ้น เพื่อเป็นการเตรียมตัวล่วงหน้า ส่วนชั้นล่างจะจัดแสดงเฉพาะเรือพระราชพิธีและเรือสำเภา

ตัวแทนชุมชน **นายประทุม สวัสดิ์นียม** หรือลุงทุ้มแห่งชุมชนคลองมหาสวัสดิ์ ผู้ที่ใช้ชีวิตอยู่กับน้ำมาเป็นปกติ พบเจอกับน้ำท่วมน้ำล้นในทุกปีเนื่องจากอยู่ในพื้นที่ลุ่มต่ำ ลุงทุ้มว่า...น้ำมีคุณค่ามหาศาล ก่อนนั้นมีความสุขกับน้ำ อดข้าวได้ แต่อดน้ำไม่ได้ น้ำมาเยอะก็ได้ปลากิน เก็บสายบัวกินอยู่กันได้สบายดีมีความสุข แม่ของลุงทุ้มใช้ชีวิตตามคนเรืออยู่บ่อยๆ **“น้ำมาหรือยัง”** หากคนเรือบอกว่า **“น้ำมา”** ก็จะยกของขึ้นที่สูง เตรียมเสบียงอาหารการกินน้ำท่าเอาไว้ แม้เป็นสมัยที่ยังไม่มีเทคโนโลยีการสื่อสารอันรวดเร็วแต่ก็ยังรับมือกันได้ทัน ผิดจากครั้งที่การสื่อสารทันสมัย แต่ผลกลับกลายเป็นว่าเอาตัวรอดกันไม่ทันจากน้ำท่วมหนักและกลับสร้างความเสียหายให้มากกว่าทุกปี แต่คนชุมชนคลองมหาสวัสดิ์นั้นยังโชคดี หลังน้ำลดชาวบ้านพื้นตัวได้เร็วด้วยรายได้ที่มาจากการปลูกผักซึ่งได้รับพระราชทานพันธุ์จากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีผ่านการประสานจากมหาวิทยาลัยมหิดล นับเป็นการปลูกขวัญกำลังใจให้เกิดการพึ่งพาตนเองในชุมชนมากขึ้น

อาจารย์ทวีไทย บริบูรณ์ ตัวแทนของพิพริภักดิ์บ้านจักรยาน แสดงความรู้สึกผ่านประสบการณ์การรอดูทรายกันน้ำว่า เราไม่จำเป็นต้องรอดแค่ดูทรายให้เหมือนเป็นขอลานจริงๆ แล้วเราสามารถใช้ดินกันน้ำได้ เราสูบน้ำออกจากที่ของเรา แต่เราสูบน้ำใส่คนอื่น ใส่กันและกัน ทำให้กลายเป็นความเจ็บปวดที่ต้องเดือดร้อนกันไปหมด สิ่งที่คิดได้คือเราควรเตรียมตัวสำหรับวันพรุ่งนี้ให้รู้ว่อีก 3 เดือน เราจะทำอะไร อีก 1 ปี เราจะทำอะไร เป็นเรื่องจำเป็นที่ต้องรู้ข้อมูล เช่น การตรวจสอบข่าวระดับน้ำ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมล่วงหน้า

การแสดงออกทางความคิดและความรู้สึกอย่างหลากหลายในวงเสวนา บอกถึงความรู้สึกร่วมว่า อย่างไรก็ตามงบประมาณที่มากมายคงไม่อาจจะสู้กับน้ำได้ และความเดือดร้อนที่อาจจะเกิดขึ้นอีกนั้น เราได้เรียนรู้ที่จะสู้กันบ้างแล้ว แต่หากจะให้หนีก็ยากที่จะหนีไปทางใด สิ่งหนึ่งที่มองเห็นคือ ชาวพิพริภักดิ์ที่ได้เก็บบทเรียนของความเจ็บปวดในครั้งนี้ มาเป็นพลังเพื่อเตรียมพร้อมรับมือยามน้ำท่วม และเราคงจะบอกเราว่า : **ชาวพิพริภักดิ์ เรียงรู้...สู้...ไม่หนี**

งาน "น้ำเอ๋ย น้ำใจ สายใยพิพิธภัณฑ์"

1 เมษายน 2555 เวลา 10.30 น. กระทรวงวัฒนธรรม ร่วมกับ สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย และเครือข่ายพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นภาคกลาง จัดงาน "น้ำเอ๋ย น้ำใจ สายใยพิพิธภัณฑ์" ณ อาคารเรือนไทย (ระเบียบ คุณะเกษม) มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อบรรเทาความเดือดร้อน และสร้างขวัญกำลังใจให้แก่พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นภาคกลางที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์มหาอุทกภัยในปีที่ผ่านมา โดย **นางสุกมล คุณปลื้ม** รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม ให้เกียรติเป็นประธานในพิธีเปิดงานดังกล่าว

มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ศึกษา ดูงาน

4 เมษายน 2555 เวลา 09.00-12.00 น. คณะผู้บริหารและบุคลากรจากสำนักวิทยบริการเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ได้เข้ามาศึกษาดูงานด้านการบริหารจัดการ และบริการวิชาการภายในสถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย โดยทางคณะได้เยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์มานุษยวิทยาวัฒนธรรม ศูนย์ข้อมูลวัฒนธรรมดนตรีไทยและเอเชียอาคเนย์ ศูนย์ศึกษาและฟื้นฟูภาษาและวัฒนธรรมในภาวะวิกฤต ห้องสมุด สำนักงานบริการข้อมูลภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย และอาคารเรือนไทย (ระเบียบ คุณะเกษม)

กระบองไทย สำหรับนักศึกษา บุคลากร และผู้สนใจทั่วไป โดยรูปแบบกิจกรรมจะเน้นทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ได้แก่ การประดิษฐ์หุ่นกระบองไทย การเชิดหุ่นกระบองไทยขึ้นพื้นฐาน การแสดงเชิดหุ่นกระบองไทยเพลงช้าและเพลงเร็ว

งานแสดงมูทิตาจิตเนื่องในโอกาสวันสงกรานต์ ประจำปี 2555

5 เมษายน 2555 เวลา 10.00 น. สถาบันฯ ได้จัดงานแสดงมูทิตาจิต เพื่อรดน้ำขอพรผู้ใหญ่เนื่องในโอกาสวันสงกรานต์ ประจำปี 2555 ณ อาคารเรือนไทย (ระเบียบ คุณะเกษม) มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา

งานมูทิตาจิต

ทัศนศึกษา ณ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ค่ายพิพิธภัณฑ์ ครั้งที่ 1

2-4 พฤษภาคม 2555 สถาบันฯ จัดโครงการค่ายพิพิธภัณฑ์ ครั้งที่ 1 ขึ้น เพื่อส่งเสริมให้เยาวชนรู้จักคุณค่าของมรดกความทรงจำและภูมิปัญญาของแผ่นดิน โดยในวันที่ 3 พฤษภาคม 2555 ได้พาเด็กๆ ในโครงการค่ายฯ ไปทัศนศึกษา นอกสถานที่ ณ พิพิธภัณฑ์ล้านของเล่น พิพิธภัณฑ์เรือไทย และพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติเจ้าสามพระยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

งานประชุมนิเทศนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์

งานประชุมนิเทศนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ 2555

10 พฤษภาคม 2555 เวลา 08.30-12.00 น. สถาบันฯ จัดงานประชุมนิเทศนักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ 2555 ณ ห้องประชุมเนกประสงค์ ชั้น 2 สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย เพื่อเป็นการแนะนำหลักสูตรอาจารย์ประจำหลักสูตร รวมทั้งชี้แจงให้นักศึกษาทราบถึงขั้นตอนการลงทะเบียนเรียน และการให้บริการทางการศึกษาด้านต่างๆ

การเยี่ยมชมสำรวจตามระบบคุณภาพ มหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปีงบประมาณ 2554

14-15 พฤษภาคม 2555 สถาบันฯ ต้อนรับ คณะกรรมการเยี่ยมชมสำรวจตามระบบคุณภาพ มหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปีงบประมาณ 2554 โดยรองศาสตราจารย์สมภพ ประธานธรรักษ์ เป็นประธานคณะกรรมการเยี่ยมชมสำรวจ ณ ห้องประชุม 515 ชั้น 5 สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย

เยี่ยมชมสำรวจผลงานฯ

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ศึกษา ดูงาน

17 พฤษภาคม 2555 เวลา 13.30-14.30 น. คณะผู้บริหารและบุคลากรจากสำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ได้เข้ามาศึกษาดูงาน ณ ศูนย์การแปลและบริการด้านภาษา สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย

ศึกษาดูงานศูนย์การแปล

การอบรมเชิงปฏิบัติการหุ่นกระบองไทย

16-17 พฤษภาคม 2555 เวลา 09.00-16.30 น. สถาบันฯ ได้จัดการอบรมเชิงปฏิบัติการหุ่น

อูสมหุ้บกระบองไทย

น.ช.ขอนแก่น ศึกษาดูงาน

มหาวิทยาลัยขอนแก่น ศึกษาดูงาน

23 พฤษภาคม 2555 เวลา 08.30-12.00 น. อาจารย์และนักศึกษา สาขาวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้เข้ามศึกษาดูงาน ณ สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย โดยมี ผู้ช่วย

ศาสตราจารย์ ดร.โสพล ศิริไสย์ อาจารย์ประจำสาขาวัฒนธรรมและการพัฒนาให้การต้อนรับและเป็นวิทยากรให้ความรู้ด้านการวิจัยสังคมแก่นักศึกษา นอกจากนี้ ทางคณะผู้ศึกษาดูงานยังได้เยี่ยมชมพิพิธภัณฑ์มานุษยวิทยาวัฒนธรรมอีกด้วย

กิจกรรมมอบของใหม่

กิจกรรมสวัสดิการ เดือนพฤษภาคม 2555

25 พฤษภาคม 2555 เวลา 11.30 น. สถาบันฯ ได้จัดกิจกรรมสวัสดิการประจำเดือนพฤษภาคม 2555 โดยคณะกรรมการสวัสดิการสถาบันฯ ได้จัดเตรียมขนมจีนแกงเขียวหวานและไอศกรีม เป็นอาหารกลางวันสำหรับบุคลากรสถาบันฯ นอกจากนี้ ยังมีกิจกรรมต้อนรับน้องใหม่ รวมทั้งร้องคาราโอเกะ ซึ่งบรรยากาศเต็มไปด้วยความสนุกสนาน

India Talk ครั้งที่ 2

India Talk ครั้งที่ 2

28 พฤษภาคม 2555 เวลา 09.30-12.00 น. ศูนย์การศึกษาดูงานเสวนา India Talk ครั้งที่ 2 ในหัวข้อ "Indian Communities in Myanmar" โดย Dr. Hla Tun จาก Department of Pali, Yangon University, Myanmar ให้เกียรติเป็นวิทยากร ณ ห้องณัฐ ภมรประวัติ ชั้น 1 สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย

ภาษาละวัฒนธรรมสัมพันธ์

กิจกรรมภาษาและวัฒนธรรมสัมพันธ์ ประจำปี 2555

22 มิถุนายน 2555 เวลา 12.00-16.30 น. สถาบันฯ จัดกิจกรรมภาษาและวัฒนธรรมสัมพันธ์ ประจำปี 2555 เพื่อต้อนรับนักศึกษาใหม่ รวมทั้งสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างรุ่นพี่และรุ่นน้อง ณ ห้องปฏิบัติการดนตรี ชั้น 1 สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย

เพื่อรับขวัญนักศึกษาพันธุ์

การแสดงแฟชั่นโชว์ชุดชาติพันธุ์ ในงาน Mahidol International Night 2012

22 มิถุนายน 2555 เวลา 19.00 น. สถาบันฯ ได้จัดชุดการแสดงแฟชั่นโชว์ชุดชาติพันธุ์ เข้าร่วมในงาน Mahidol International Night 2012 ณ อาคารเอนกประสงค์ มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา

อบรมรูปแบบหนังสือราชการ

การอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง รูปแบบหนังสือราชการ

13 มิถุนายน 2555 เวลา 09.00-12.00 น. สถาบันฯ จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง รูปแบบหนังสือราชการ โดย อาจารย์ ดร.สิรินทร์ พิบูลภาณุวัฒน์ เป็นวิทยากร ณ ห้องประชุม 515 ชั้น 5 อาคารภาษาและวัฒนธรรมสยามบรมราชกุมารี

อบรมการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ

การอบรมเทคนิคการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ รุ่นที่ 1

15-16 มิถุนายน และ 6 กรกฎาคม 2555 เวลา 09.00-16.00 น. ศูนย์การแปลและบริการด้านภาษาจัดอบรมการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติ รุ่นที่ 1 โดย นายวิระพงศ์ มีสถาน ณ อาคารภาษาและวัฒนธรรมสยามบรมราชกุมารี สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย

พิธีไหว้ครู

พิธีไหว้ครู ประจำปีการศึกษา 2555

28 มิถุนายน 2555 เวลา 09.00-12.00 น. สถาบันฯ จัดพิธีไหว้ครู ประจำปี 2555 โดยตัวแทนนักศึกษาทุกสาขาวิชาได้มอบพานดอกไม้รูปเทียนแด่คณาจารย์ รวมทั้งร่วมกันร้องเพลงพระคุณที่สาม จากนั้นคณาจารย์ได้ผูกข้อมือและให้พรแก่นักศึกษา ณ อาคารเรียนไทย (ระเบียบ คุณะเกษม)

ต้อนรับคณะศึกษาดูงานจากเวียดนาม

ต้อนรับคณะศึกษาดูงานจากเวียดนาม

21 มิถุนายน 2555 เวลา 09.00-12.00 น. รองศาสตราจารย์ ดร.โสภณา ศรีจำปา ได้ให้การต้อนรับคณะศึกษาดูงานจาก Institute of linguistics, Vietnam Academy of Social Sciences ประเทศเวียดนาม ณ ห้องณัฐ ภมรประวัติ นอกจากนี้ทางคณะผู้ศึกษาดูงานยังได้เยี่ยมชมศูนย์ศึกษาและฟื้นฟูภาษาและวัฒนธรรมในภาวะวิกฤต และพิพิธภัณฑ์มานุษยวิทยาวัฒนธรรมของทางสถาบันฯ อีกด้วย

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล ขอแสดงความยินดีสำหรับผู้สำเร็จการศึกษา ประจำปีการศึกษา 2554

ปรัชญาดุขฎิบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ 2 คน

นางปนัดดา บุญยสาระนัย, นางสาวรัตนา จันทร์เทาว์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ 5 คน

นางสาวกฤติมา จรรยาเทศ, นางสาวเคยา ปัตตเนน,
นางสาวเสาวนีย์ เลิศกมลวรรณ, นางสาวคันธรส
วิทยากรมย์, นางสาวน้ำทิพย์ แสงอ่อน

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมเพื่อ การสื่อสารและการพัฒนา 10 คน

นางสาวพรธณี ธาระโกชน์, นางสาวพรนภัส ทับทิมอ่อน, นางสาวสิวินัย ไชยพงษ์, นางสาวขวัญฤมล พรายแพรว, นางสาวจารุมณ
เทียนไพบูลย์ศิริ, นางสาวอุษามา แสงเสริม, นางสาวมนัสนันท์ ภัทรเทียนธรรม, นางสาววลัยพร วัังคะฮาด, นายวีระชาติ สุขสุวรรณ,
นางสาววิภาพร ภูรินสาร

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวัฒนธรรมศึกษา และวัฒนธรรมและการพัฒนา 17 คน

นายวัชรกร บุญเพ็ง, นางสาววิริยา แสนเนี้ย, นางสาวสุรีย์พร กร่างสะอาด, นางสาวพัฒนกานต์ จันทร์นา, นายพงศ์ธร พันธุ์ผาด,
นางสาวนฤมล ผุยมูลตรี, นายประจักษ์ ศิริศรี, นางสาวธีรอาภา บุญจันทร์, นางสาวสิริยาพร สาลีพันธ์, นายอนันท์ รักษาญาติ,
นางสาวชาริษา จุลธีระ, นายปรเมศวร์ สรรพศรี, นางสาวชยภา อานามวัฒน์, นายอรรถวุฒิ หมดโรจน์, นางสาว ZHANG YUXI,
นายวริทย์ วราสิทธิ์, นางสาวรุจิ อาการ์วัล

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนาชนบทศึกษา 1 คน

นางสาวลลิตา ฉัตรมงคล

สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย

มหาวิทยาลัยมหิดล ศาลายา นครปฐม 73170
โทรศัพท์ 0-2800-2308-14
โทรสาร 0-2800-2332
E-mail: tawitvong.pat@mahidoLac.th
www.lc.mahidoLac.th

ที่ปรึกษา : ผู้อำนวยการสถาบันฯ
รองผู้อำนวยการฝ่ายสื่อสารองค์กร
คณะผู้จัดทำ : นายรัฐวงค์ ภัทราวีโรไพศาล
ออกแบบปก : นางสาวฉันทนา คำนาค
นางสาวญาดา ก่อวงษ์

พิสูจน์อักษร : นางสาวประภาศรี คำสะอาด
ภาพ : งานเทคโนโลยีการศึกษา
ศิลปกรรม : บริษัท สร้างสื่อ จำกัด

ไม่ถึงผู้รับโปรดสงคิน
สถาบันวิจัยภาษาและวัฒนธรรมเอเชีย มหาวิทยาลัยมหิดล
999 ถนนพหลโยธินสาย 4 ต.ศาลายา
อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม 73170

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาต 11/2534
ปณ.จ. พุทธมณฑล